

Küçük Cadı Jessica

Son Görev

Maeve Friel

BÜYÜLÜ FENER

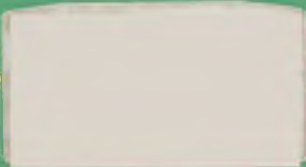
Kendinden emin genç
okuyucular için,
kısa bölümler ve resimli
anlatımlarla

Jessica, "Bayan Strega!"
diye çığlık attı.

"Dev yeniden bir değirmene dönüştü!
Durun! Kusacağım!"

Jess, Bayan Walpurga'nın çalınan ayakkabılarını
araştırmaya koyulur. Fakat onları bulabilmesi için güçlü
bir devi alt etmesi, huysuz bir cüceyi kandırması ve yerin
derinliklerinde gizlenmiş bir dünyayı
ortaya çıkarması gerekir.

Hayat dolu, genç, acemi cadı
Jessica'nın gıcır gıcır
yepyeni bir macerası!

kin Usul ve Esaslar
inci maddesinin
bandrol taşıması
ldir.

Diğer Küçük Cadı - Jessica kitapları

Uçuş Dersleri

Büyü Dersleri

Merkez Sihir Adası

İksir Dersleri

Süpürge Savaşları

Değiş Tokuş

Ay Işığı Haylazlığı

Maeve Friel: Gençlerin ve yetişkinlerin dilinden oldukça iyi anlayan sosyolog Maeve Friel, öğretmenlik de yaptığı için çocukların dünyasına rahatlıkla girebiliyor. İrlanda asıllı yazar, kitaplarla içli dışlı olmaya tur rehberliği yaptığı sırada başlar. Birçok ülkeyi gezdikten sonra sakin bir İspanya kasabasına yerleşmeye karar verir. Yetişkinlere ve genç okuyuculara yönelik 18'den fazla eseriyle tanınan, Küçük Cadı Jessica başta olmak üzere pek çoğu onlarca dile çevrilen Maeve Friel, kitaplarını yazarken Eski Roma, Yunan ve Arap Mitolojisi'nden etkilenmiştir.

Küçük Cadı Jessica

Son Görev

Maeve Friel

Resimleyen: Nathan Reed

Büyülü Fener 60

KÜÇÜK CADİ JESSICA

Son Görev

WITCH-IN-TRAINING

The Last Task

Yaş Grubu: (8-12)

Yazan: Maeve Friel

Resimleyen: Nathan Reed

Çeviren: Melis Oktay

1. basım: Mart 2009

ISBN: 978-975-252-072-1

© Maeve Friel 2006 / Çizimler © Nathan Reed 2006 / © 2009, Harper Collins

© 2009, Alfa Basım Yayım Dağıtım İnş. Tur. San. ve Tic. Ltd. Şti.

•
Yazar/resimleyen hukuki olarak, eserin yazarı/resimleyeni olduğunu iddia etme hakkına sahiptir.

•
Bu kitabın Türkçe yayın hakları Akçalı Ajans aracılığıyla Alfa Basım Yayım Dağıtım Ltd. Şti.'ne aittir. Yayınevinden yazılı izin alınmadan kısmen veya tamamen alıntı yapılamaz, hiçbir şekilde kopya edilemez, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz.

•
Büyülü Fener

Ticarethane Sokak No: 53 Cağaloğlu / İstanbul

Tel: (0212) 513 34 20-21 Faks: (0212) 512 33 76

•
Baskı ve Cilt:

Melisa Matbaacılık

Çiftahavuzlar Yolu Acar Sanayi Sitesi No:8 Bayrampaşa / İstanbul

Tel: (0212) 674 97 23 Faks: (0212) 674 97 29

•
Genel Dağıtım:

Alfa Basım Yayım Dağıtım İnş. Tur. San.ve Tic. Ltd. Şti.

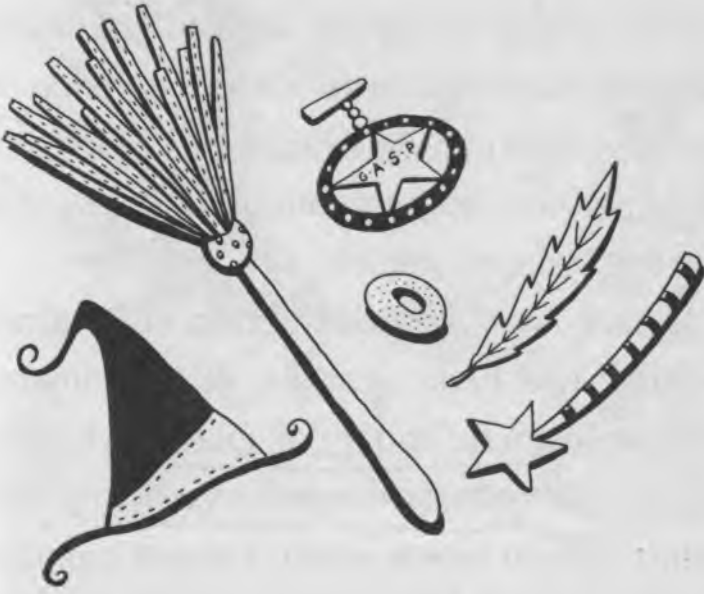
Ticarethane Sokak No: 53 Cağaloğlu / İstanbul

Tel: (0212) 511 53 03 Faks: (0212) 519 33 90

•
İnternet satışı: www.alfakitap.com

Büyülü Fener, Alfa Yayın Grubu'nun tescilli markasıdır.

Bölüm Bir

Acemi Cadı Jessica, gerçek bir cadı olabilmek için eğitimcisi Bayan Strega ile beraber bir senedir çok yoğun çalışıyordu. Jessica'nın modern bir cadı olduğunu söylemeye gerek bile yok. Kanca gibi bir burnu yoktu,

pis bir pelerin giymezdi ve kötü kokulu ik-sirler de hazırlamıyordu (sadece eğlence olsun diye belki arada sırada) ve süpürgesine de her zaman doğru tarafından binerdi, dalları öne gelecek şekilde.

Jessica ana caddedeki çatıların üzerinde süpürgesiyle hızla uçarken, "Cadı olmanın en güzel yanı bu kadar çok güzel şeye sahip olmak. Çalı süpürgem, uçuş başlığım, ehliyetim, uğurlu taşım, asam, karışım hazırlarken kullandığım uzun kulaklı baykuş tüyüm..." diye düşündü.

"Hu-eet!" diye sitemle öttü Berkeley. Kafasını Jessica'nın pelerinin cebinden dışarı çıkarttı.

"Ve de özellikle sen, benim biricik mas-kotum! Tam seni söylemek üzereydim."

Bayan Strega'nın çatısı görüldüğünde, Jessica, bülbülü Berkeley'in tüylü kafasını okşuyordu. Süpürgesinin iniş dalını çektik ve

alçalarak hırdavatçı dükkânının çatısına mükemmel bir iniş yaptı.

“Cadı olmanın bir başka harika yanı ise Bayan Strega’yı tanımış olmak,” dedi Berkeley’ye. “Ama tabii, kediye dönüşmek ya da Ay’ın etrafında taklalar atmak gibi zor işler yaptırdığı da olumuyor değil. Bir dahaki sefere ne yaptıracağını gerçekten çok merak ediyorum.”

Tam çatı penceresinden dükkâna girmek üzereydi ki, içeriden gelen sesleri işitti.

“Bu çok ilginç. Bayan Strega’nın müşterileri bu kadar erken saatte gelmezler.”

Tezgâhın tam üstüne denk gelen tavanarası kapısını aralayarak aşağıya baktı.

Bayan Strega’nın bir ziyaretçisi vardı.

Jessica’nın görebildiği ilk şey ziyaretçinin

eteği ve yüksek, sivri topuklu ayakkabıları oldu.

“Oh!” dedi Jessica. Daha önce aynı bunlara benzeyen ayakkabılar giyen birisiyle tanışmıştı.

Tavanarası kapısını biraz daha araladı.

Şimdi, parlak pelerinin omuzlarına atılmış, ekose desenli bir fular görebiliyordu.

“Ekose mi? Yoksa bu..?”

Tavanarası kapısını daha da araladı. Ziyaretçi siyah, yumuşak kadife bir şapka giymiş ve şapkayı ucunda gümüş bir devedikeni olan, asa şeklindeki bir şapka iğnesiyle başına tutturmuştu.

Ziyaretçinin yüzünü görememiş olsa da kim olduğu konusunda hiç şüphesi yoktu.

“Heckitty Darling!” diye bir bağırdı.
“Döndünüz.”

Tavanarası kapısını sonuna kadar açarak dükkânın içine uçtu.

Jessica'ya uçuş ehliyetini veren muhteşem İskoç oyuncu, Heckitty Darling ona döndü ve pelerinini omzundan geriye atarak ona kollarını açtı.

"Ah Jessica, tatlım!" diye bağırdı. Sanki ana caddedeki küçük bir dükkânda değil de, yüzlerce insanın önünde, sahne-

deymiş gibiydi. "Harika görünüyorsun!"

Sonra sesini alçaltarak, "Ben de tam Bayan Strega'ya, Cadılar Toplantı Bahçesi'nde olan hırsızlığı anlatıyordum. Cadılar camiası şaşkına döndü. En değerli hazinemiz," dedi sesi titreyerek, "çalındı!"

Bayan Strega'nın kızıl kedisi Felicity, büyü kitapları üzerinde uyuduğu yerinden tek turuncu gözünü açarak Jessica'ya göz kırptı.

Jessica, önce Hec-kitty'e sonra Bayan Strega'ya bakarak, "En büyük hazinemiz mi çalındı?" dedi.

“En büyük hazinemiz ne ki?”

Bayan Strega iskemlesinden zıplayarak bir kepçe kaptı. “Neden önce birer fincan sert iksir hazırlamıyorum. Sonra Heckitty her şeyi en başından anlatabilir.”

Bölüm İki

Üçü de ellerinde Joobious sularıyla oturduklarında, Heckitty Darling "Daha önce hiç İlk Ayak Derneği'nden bahsedildiğini duymuş muydun?" diye sordu.

Jessica başını iki yana salladı.

“Hayır mı? Neyse, İlk Ayak Derneği tarihinde önemi olan veya önemli kişiler tarafından giyilmiş ayakkabıları bulan ve koruma altına alan bir organizasyondur. Cadılar Camiası Kültür Bakanlığı tarafından kuruldu. Ben de birliğin Araştırma Başkanı’yım.

Jessica ve Bayan Strega bakiştılar. Bu bakışma, “Heckitty Darling kafayı sıyırmiş galiba” anlamına geliyordu, ama neyse ki Heckitty bunu fark etmedi ve anlatmaya devam etti.

“Ayakkabı içinde yaşayan yaşlı kadının hikâyesini duymuşunuzdur. O kadar çok çocuğu vardı ki onlarla ne yapacağını bilemiyordu. İşte ilk olarak onun ayakkabısını bulduk. Ayrıca Sindirella'nın cam terliğinin teki de bizde. Çizmeli kedinin çizmesi ve Pinokyo'nun takunyaları da. Hatta Batının Kötü Cadısı'nın çocukluk patiklerini bile...”

Bayan Strega gürültüyle fincanını tabağına koydu. “Evet, evet sevgili Heckitty, konuyu anladık, ama bunun hırsızlıkla ne alakası var?”

Heckitty alınmış görünüyordu. Tüm oyuncular gibi o da hava atmaya meraklıydı ve herkesin her zaman onu dinlemesini isterdi. İçini çekti.

“Haydi, devam edin,” dedi Jessica. “Ben-
ce İlk Ayak Derneği harika bir fikir!”

Heckitty Darling gülümsedi ve iskemlesi-
ni Jessica’ya yaklařtırarak anlatmaya devam
etti.

Hazinemiz, koleksiyonumuzun en deęer-
li incisi, bir zamanlar Modern Cadı’nın
Doğru Taraftan Binilen Süpürgesi’ni icat
eden sevgili Madam Walpurga’nın ayakka-
bılarıydı.

Onların Madam Walpurga'nın kuyusunda olduklarını ilk ben keşfettim, Profesör Cobbleroni ne derse desin."

"Profesör Cobbleroni kim?" diye sordu Jessica.

"Kendisi o saçma Çılgın Ayakkabılar Derneği'ni yönetiyor. Her neyse, Madam Walpurga'nın ayakkabılarını daha yeni kuyudan çıkarıp sergiye koymuştum ki, arkamı dönmemle yok olmaları bir oldu!"

"Peki, onları kim almış olabilir?" diye sordu Jessica.

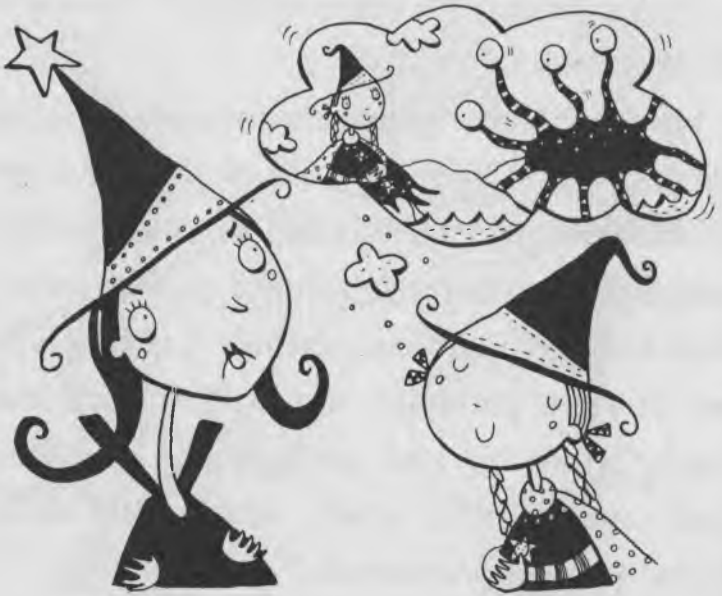
Heckitty Darling omuzlarını silkti. "Hiçbir fikrimiz yok. O gün bir sürü okul sergiye gezi düzenlemişti, bu yüzden ilk önce birinin eşek şakası yapabileceğinden şüphelendim. Ayakkabıları yeniden görünür yapmak için her büyüü denedim, ama hiçbiri işe yaramadı. Sonra bir cadı avı başlattık. Bir sürü cadı ayakkabıları aradı, ama ayakkabılar hiçbir yerde bulunamadı."

Heckitty'nin sesi yine titredi. "Korkarım ki sonsuza kadar kayboldular."

"Oh Tanrım," dedi Jessica.

"Ama iyi ki," dedi Heckitty burnunu mendiline silerek, "aklıma bir kâhine gitme fikri geldi."

"Ben de bir keresinde bir kâhine gitmiştim," diye gururla atıldı Jessica. "Sihir Takımadaları'ndan birinde, konuşan dev bir deniz şakayığydı."

Heckitty, küçümser bir tavırla Jessica'ya baktı. Jessica'nın kâhinlerle alakalı bir şey bildiğini hiç beklemiyordu.

“Konuşan bir deniz şakayığı mı? Ne kadar da saçma! Benim gittiğim kâhin bir Yunan cadısıydı. Dünya üzerindeki en iyi kâhin olarak bilinir. Ona soru sorabilmek için tüm cadılar sıraya girerler. Ama ne yazık ki sorulara bilmeceler şeklinde cevap veriyor. Söylediği şeylerden bir anlam çıkartmak imkânsız!”

Arkada Bayan Strega'nın tabağından yine bir şangırtı yükseldi.

“Yani kısacası,” diyerek devam etti Heckitty, “geçen gün, Cadılar Toplantı Bahçesi'ndeki gösteri bittikten sonra ayakkabıların nerede olabileceğini sormak için kâhine uçtum. Bu arada röportajlarımı okudunuz mu tatlılarım? Kesinlikle harikalar! Kâhin bana şunları söyledi...”

Heckitty gözlerini kapatarak, tuhaf, dünya dışı bir sesle konuşmaya başladı.

*"Hiçbir cadının gücü yetmez, o ayakka-
bıları bulmaya.*

*Ama henüz cadı olmamış olan uçmalı
duran devin yanına.*

*Aranan cevap, işte o devin ellerinin al-
tında."*

Sonra gözlerini açarak normal sesiyle de-
vam etti. "Siz bundan ne anladınız?"

"Tuhaf," dedi Jes-
sica.

"Evet, bir hayli
kafa karıştırıcı," di-
ye katıldı Bayan
Strega da.

"Ama," dedi Jes-
sica bir parmağını

havaya kaldırarak. "Bana öyle geliyor ki, kâhin 'henüz cadı olmamış olan' diyerek ayakkabıları sadece acemi bir cadının bula-bileceğini anlatmak istemiş."

"Minevra'nın baykuşunun ötüşü adına! Bayan Strega, sanırım Jessica haklı."

"Bravo, benim küçük kıvırcık salatam!" dedi Bayan Strega.

Heckitty, el çantasını açarak "içinden bir zarf çıkarttı ve Jessica'nın eline tutuşturdu.

"O zaman bu İlk Ayak Derneği araştırmasına katılacaksın anlamına mı geliyor? Madam Walpurga'nın kayıp ayakkabılarının peşine düşecek misin?"

Jessica'nın ağzı açık kaldı.

“Ama... Ama ben...” diye kekeledi. “Nasıl arayacağım?.. Nerede? Eğer... Ne olacak?..”

“Jessica!” dedi Bayan Strega sertçe. “Ne dediğini anlayamıyoruz. Bence bu harika bir fikir. Böyle bir araştırmadan daha heyecan verici bir şey düşünemiyorum. Tabii ki katılmalısın!”

Bölüm Üç

Heckitty, İlk Ayak Derneği'ne, Jessica'nın yardım edeceğini haber vermek için dükândan ayrıldıktan sonra, Jessica elindeki zarfı açtı. Zarfın içinden, Madam Walpurga'nın ayakkabılarının sergide çekilmiş renkli bir fotoğrafı çıktı.

İnci tokaları olan mor renkli bir çift bot. En üst kısımlarında da püskülleri vardı. Bir zamanlar güzel olmalıydılar, ama şu anda korkunç görünüyorlardı. Topukları kısa ve şekilsizdi, burunları zedelenmiş, püskülleri da çok daha iyi günler görmüştü.

Jessica başını iki yana salladı. "İnanılmaz bir şey! Bu botlar bir zamanlar Walpurga'ya ait olmuş olabilir, ama şu anda perişan haldeler. Onları çalan Walpurga'nın büyük hayranı olmalı, çünkü başka hiç kimsenin bu botları giyeceğini zannetmiyorum."

"Büyük ihtimalle giymez, ama şu etikete bak."

*"Kutsanmış Sigilli Madam Walpurga'nın
Süpürge Savaşları bitiminde, barış
antlaşması imzalanırken giydiği botlar."*

“Oh, Süpürge Savaşları!” dedi Jessica. “O konuda bir çalışma yapmıştım. Madam Walpurga, süpürgesini doğru tarafından kullanan modern cadılara liderlik etmişti. Süpürgesini yanlış taraftan kullanan, eski kafalı, huysuz cadılara ise sizin büyük anneniz Pluribella...”

Bayan Strega kızardı. Büyük annesinin yanlış taraftan süpürge kullanan bir cadı olduğunun hatırlatılmasından hiç hoşlanmıyordu.

“Bunları boş ver. Asıl önemli olan, bu botların sadece antika olmaları değil aynı zamanda tarihi olmaları. Gelmiş geçmiş en önemli cadılara aittiler ve bu yüzden de çok değerliler.”

“Bu durumda,” dedi Jessica, “bu araştırmaya katılıp Cadılar Camiası’na bir katkıda bulsam hiç fena olmayacak.”

Bayan Strega neşeyle ellerini birbirine vurdu. “İşte bu benim kızım! Hâlâ, Pelagia’nın sana verdiği broşları takıyor musun? Bu araştırma için bulabileceğin her türlü yardıma ihtiyacın olacak.”

“Oh, elbette,” dedi Jessica pelerinindeki sihirli broşlara dokunarak. “Hatta aralarında henüz kullanmadıklarım bile var. Karanlıkta parlayan Fener Balığı mesela.”

“Çok iyi. Ve unutma, en küçük tehlike anında bile hemen süper ötesi lüks görünmezlik pelerinini kullan.”

“Tabii,” diyerek onayladı Jessica. “Ama botları aramaya nereden başlayacağımı bilemiyorum. Sizce ne yapmalıyım?”

“İlk önce devi bul derim.”

“Ama devlerin nerede yaşadıkları hakkında en ufak bir fikrim yok.”

“Ay ışınları ve kemik ilikleri adına Jessica! Sana daha önce de söyledim. Eğer etrafına bakmazsan aradığın şeyi asla bulamazsın. Sadece süpürgene atla ve o devi bulmayı dille. Ben de seninle geleceğim, ama sadece yolculuk için.”

Böylece ikisi de parlak bir geceye yükseldiler, ana caddedeki evlerin çatıları üzerinde uçtular, sonra da şehri arkalarında bıraktılar. Bir nehrin üzerinden geçtiler. En sonunda, önlerinde bir sürü sivri tepesi olan karanlık bir dağ belirdi. Eski, paslı bir testereye benziyordu. Dağa yaklaştıkça etraf tuhaf bir uğultu ve homurtu sesiyle doldu. Ses,

onlar yaklaştışça ki artıyordu. Sonra, dağın öbür yanında, tuhaf seslerin sebebini öğrendiler. Kırmızı, koni şapkalı uzun bir değirmenin devasa kolları rüzgârla beraber hızla dönüyordu.

Hemen Hızlı Alçalma dallarını çekip orayı incelemek için alçalmaya başlamışlardı ki etraflarındaki hava uğuldamaya ve fısıldamaya başladı.

"Burada bir cadılık kokusu alıyorum Jessi-
ca."

Jessica aniden durdu.

"Tanrım, Bayan Strega, siz de duyuyor
musunuz?"

"Şşşhhtt..." diye fısıldadı değirmen. "Ge-
lin ve benimle el sssıkışşşın."

Jessica şüphyle ona baktı. Değirmenin
hızla dönen kollarından birinin ona çarp-

masıyla Samanyolu'nun en uç noktasına savrulması bir olurdu. Ama o anda rüzgâr hafifledi ve değirmen de git gide yavaşladı. Rüzgâr dindiği anda çok tuhaf bir şey oldu.

Değirmen değişmeye başladı.

Otların arasında uzun, çırpı gibi bacaklar belirdi, değirmenin yelkenleri iki yanda sallanan uzun, çelimsiz kollara dönüştü. Yuvarlak, yara bere dolu bir surat kırmızı uzun şapkanın altından kendini beğenmiş bir ifadeyle onlara baktı.

"Kastilya'nın sert rüzgârları adına!" diye nefes nefese konuştu Bayan Strega. "Değirmen aslında..."

"Bir devmiş!" diye bağırdı Jessica.

"Sen, şu aptal saç örgüleri olan!" dedi dev sertçe. "Buraya gel."

"Ne dediniz?" diye sordu Jessica.

"Sana buraya gel dedim. Tüm gün seni bekleyemem."

“Kaba olmanıza hiç gerek yok,” dedi Jessica.

“Oh, haydi git,” diye atıldı Bayan Strega. “Git ve ne istiyor- muş öğren bakalım. Ne de olsa bir dev aramıyor muydun? Kaba ya da değil. Ben seni burada beklerim.”

Jessica devin kollarıyla arasında, iki süpürge boyu kalana kadar ona yaklaştı. “Bir araştırma yapıyorum,”

diyerek söze başladı. Değirmenden gelen gıcırtiları ve iniltileri

bastırmak için bağıraarak konuşuyordu.

“Bana kollarınızın altında ne olduğunu söyleyebilir misiniz?”

“Yüksek sesle konuş!” diye emretti dev. “Seni duyamıyorum.”

Jessica deve biraz daha yak-

laştı. Ama dev aniden ileri atıldı ve Jessica'yı elinden yakaladı.

“Hah-ha!” diye kükredi.

Jessica'yı bir yukarı bir aşağı savurdu, gözlerinden yaşlar gelinceye kadar döndürdü.

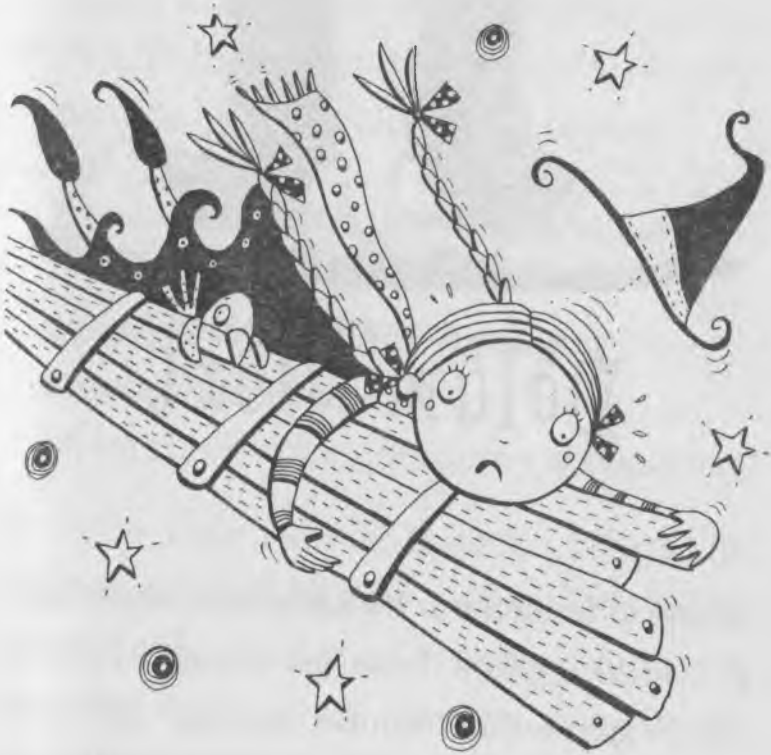
Jessica, “Bayan Strega!” diye çığlık attı. “Dev yeniden bir değirmene dönüştü! Durun! Kusacağım!”

Ama dev ona aldırış etmiyordu.

Şimdi durup bir düşünün, bir değirmenin ya da bir devin kollarında hızla 360 derece döndürülüyorsunuz. Jessica'nın o anda hiçbir şey düşünememesine şaşmamak gerekir. Dev kollar onu aşağıdaki bataklığa sokup gökyüzüne çıkarttıkça kendini mutlaka çok kötü hissetmiştir.

“Kesinlikle kusacağım!” diye çığlık attı Jessica.

“Hu-eet!” diye neşeyle ötmeye çalıştı Berkeley. Jessica'nın cebinden çıkmış ona moral vermeye çalışıyordu.

Bölüm Dört

Neyse ki Jessica'nın bu kadar zamandır aldığı cadılık eğitimi boşa gitmemişti. Fırıldak gibi değirmenin etrafında dönüyor olmasına rağmen bir cadı olduğunu ve yapabileceği şeyler olduğunu hatırladı.

“Benim yeteneklerim var,” dedi kendi kendine. “Hiçbir sinir bozucu dev ya da ayaklı değirmen bana böyle davranıp cezasız kalamaz. Ayrıca ayakkabıları aramaya geri dönmem gerekiyor.”

Tüm o karmaşanın arasında Jessica, kafasından bir büyü uydurdu ve en yüksek sesıyla rüzgâra karşı büyümlü sözleri söyledi:

*“Fındık ağacı asam ve beyaz baykuş
tüyüm,
Uğurlu taşım ve sihirli broşlarım.
Birleştirin büyülerinizi,
Durdurun bu devi, durdurun dönmesini!”*

Bir anda Jessica kendini şişeden fırlayan bir mantar gibi gökyüzüne yükselirken buldu ve yosunlu, süpürge otları kümesinin üzerine popo üzeri düştü. Hemen sonra, kulak delici bir çığlık ve tüm dağın sallanmasına sebep olan bir çarpma sesi duyuldu.

“Aaaaaayyy!”

Başının dönmesi ve gözlerinin önündeki yıldızların uçuşması geçince, Jessica dizlerinin üzerinde doğruldu ve ayağa kalktı. Dev, biraz ötede, dağın üzerinde oturmuş, elleri ile kafasını yokluyor, kırılan bir yeri var mı diye bacaklarını kontrol ediyordu. “Bu biraz sert olmadı mı sence de? Biraz yersiz değil miydi?”

Parmaklarını gürültüyle çatırdattı.

“Bu arada sen ne tür bir cadısın?”

“Acemi bir cadıyım,” diye öfkeyle cevap verdi Jessica.

“Seninle ilgili komik bir şey olduğunu anlamıştım zaten. Kendi kendime, bu kız bu iş için uygun değil, çok genç ve de yeterince akıllı değil dedim.”

“Ne işi? Madam Walpurga’nın ayakkabılarını bulmaktan mı bahsediyorsunuz?”

“Ayakkabı mı? Ne saçmalıyorsun sen, deli kız? Beni yeniden deve dönüştürmek için yeterince akıllı değil demek istedim. Pengelly'nin bana yaptığı büyüü bozmaktan bahsediyorum. Beni, ayaklarım bataklığın içine gömülü bu kayaların arasına hapsetti. Bir haftadır, ne zaman rüzgâr esse değirmene dönüşüyorum.” Kollarını iyice gerdi ve esnedi. “İnan bana pek eğlenceli olmadı. Ve senin gelmen de çok vakit aldı.”

Jessica öfkeyle gözlerini kıstı. “Ah, şu kaba ve iyilikten anlamaz devler! Seni değirmene ben çevirmedim ki! Niye beni yakaladın?”

Dev boynunu çattırdattı ve sağa sola döndürdü. “Başka ne yapabilirdim ki?

Büyü yapmakta hiçbir zaman başarılı olmadım. O yüzden de bir cadının gelip Pengelly'nin büyüsünü bozması gerekiyordu. Ayrıca beni o şekilde fırlatmanın hiç gereği olmadığını söylemek isterim. Eğer bir şok geçirseydim avukatlarımla görüşmek zorunda kalırdın.”

Kemiklerini çatırdatarak ayağa kalktı ve bacaklarını silkeleyerek Jessica'nın üstüne başına çamurlu su sıçrattı.

Jessica, fena halde Don Gigantesco'yu yeniden bir değirmene çevirmek istiyordu, ama bilgiye ihtiyacı vardı. "Seni değirmene çeviren kim demiştin?"

"Pengelly. Huysuz cücenin tekidir. Fabrikasında çalıştırmak için devleri kaçırmak gibi çok kötü bir alışkanlığı var. Hiç acıması yok."

Dev, çoraplarını ayağından çıkartarak sıktı ve çamurlu bataklık suları damlatan çoraplarını Jessica'ya doğru salladı.

Jessica yüzündeki damlaları silerek, "Peki, bu bay Pengelly buralarda mı yaşıyor?" diye sordu.

Dev bir koluyla şiddetle yere vurdu.

"Bu günlerde siz cadılara okulda hiçbir şey öğretmiyorlar mı? Bu dağların altındaki mağaralar neden gece gündüz demeden cüceler tarafından dağıtılıyor sanıyorsun?"

"Oh," dedi Jessica ve aceleyle süpürgesine bindi.

"Hey!" diye seslendi dev arkasından. "Gitmeden önce botlarımı bulmamda bana yardımcı olur musun? Ben orada dönüp dururken bataklığa batmış olmalılar."

"Hayır!" dedi Jessica sert bir sesle. "Gitmem gerekiyor."

Ve dağın tepesinde onu bekleyen Bayan Strega ve Felicity'e katılmak için uçtu.

Dev, dağdan iner inmez oraya kamp kurular. Don Gigantesco'nun attığı her adım-

la beraber yer sarsılıyordu. Bayan Strega gece atıştırmalıkları olan Çıtırdaklar'dan hazırlarken, Jessica da geri gelmediğinden emin olmak için devi izledi.

Cadı Çıtırdakları'nın en güzel yanı o anda ne yemek istiyorsanız size o tadı vermesidir. Böylece aynı kaseğin içinden Jessica ana-

naslı havai pizzası, Bayan Strega da tatlı ek-
şi soslu yengeç yiyebiliyordu.

“Harika bir büyü yapmışsın ufaklık!” dedi
Bayan Strega, Jessica olanları anlattığında.
“İleride bir gün, yine değirmen şekline so-
kulmuş bir devden kurtulman gerekebilir.
Bu büyüyü bir yere not etsen iyi edersin.

Şimdi söyle bakalım, araştırma nasıl gidiyor?”

Jessica pizzasından küçük bir ananas parçası ısırıldı ve onu Berkeley için cebine koydu.

“O dev çok kaba sabaydı, ama Madam Walpurga’nın botları hakkında hiçbir şey bilmiyordu. Yalnız anlattığına göre bu dağın altındaki mağaralarda Pengelly diye bir cüce yaşarmış ve ben de aradığımız cevabın ‘onun ellerinin altında’ olduğuna inanıyorum. Şimdi o mağaranın girişini bulmalı ve Pengelly ile konuşmalıyım.”

“Çok akıllıca,” dedi Bayan Strega. “Ben-ce...”

Ama Jessica’ya daha ne düşündüğünü söyleyemeden toprağın altından gelen uğursuz bir ses duydular.

Çalılıkların arasından dumanlar yükselmeye başladı. Çıtırdak kazanı çılgınca sallandı

ve yerinden oynadı. Sonra birdenbire toprak-
ta oluşan bir çatlaktan aşağıya devrildi.

“Miyaaavvv!”

“Ay ışınları ve kemik ilikleri adına!” diye
bağırdı Bayan Strega.

“Hu-eeeeet!”

“Herkes havalansın!” diye bağırdı Jessica ayağa kalkıp süpürgesine doğru uzanırken.

“Tanrım! İmdaaat!”

Jessica'nın ayaklarının altındaki toprak kulakları parçalayan bir sesle yarıldı ve Jessica karanlık yarığın içine yuvarlandı.

Bölüm Beş

Jessica kendine geldiğinde sırtüstü yatıyordu. Yattığı yerden, bir parça gökyüzünü ve içine düştüğü deliği görebiliyordu.

Yarımayın aydınlattığı karanlık bir mağaradaydı. Mağaranın tavanından geniş sivri

borular gibi aşıağı sarkan kayalar, Ay ışığıının aydınlattığı yerlerde altın gibi parıldıyorlardı. Taştan ağaçlar, çiçekler ve mantarlarla dolu bir bahçedeydi. Tavandan damlayan

suların çıkarttığı sesler kulağa bir çeşit müzik gibi geliyordu.

Karanlık mağaranın derinliklerinden bir takım sesler geliyordu.

“Fareler mi acaba?” diye düşündü Jessica ürpererek ve zorlukla ayağa kalktı. Süpürge-sini aldı ve etrafına bakındı. Bayan Strega ve Felicity ortalıkta yoktu, ama yerde duran Berkeley afallamış görünüyordu. Öterek geldi ve Jessica’nın omzuna kondu.

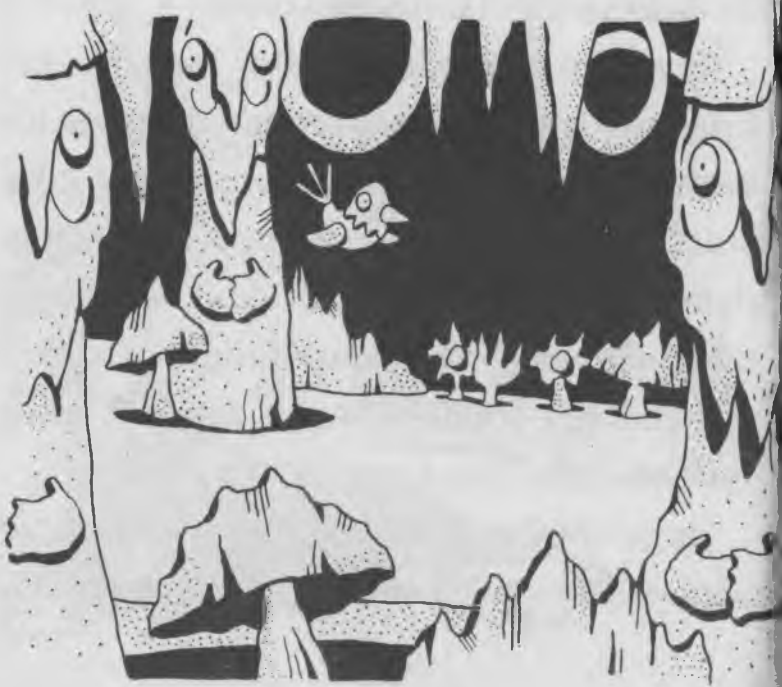
Kayaların arasında yollarını bulmaya çalıştılar. Düzgün olmayan zemin üzerinde tökezleyerek ve duvarlara tutunarak bir çıkış yolu aradılar. Ama Ay ışığının aydınlattığı daireden uzaklaştıkça Jessica’nın nereye gittiğini görmesi iyice zorlaşıyordu.

Karanlığa doğru, “Bayan Strega?” diye seslendi, ama ona kimse cevap vermedi.

“Işığa ihtiyacım var,” diye düşündü. Ve bunu söyler söylemez bir ışığı olduğunu ha-

tırladı, sihir öğretmeni Pelagia'nın ona verdiği Fener Balığı broşu! Balığı asasının ucuna yerleştir yerleştirmez balık öyle bir ışık saçtı ki tüm mağara aydınlandı.

Asasını önünde tutarak kafasını kayalara çarpmadan ve sakallı büyücülere benzeyen sütunlara eteğini takmadan ilerlemeyi başardı. Jessica ileride taşlardan oyulmuş bir mer-

diven buldu. Duvara büyük bir tabela asılmıştı.

Mağaranın derinliklerinden gelen sesler

şimdi daha da yükselmiş, içerideki hava gittikçe ısınmıştı. Buhar bulutları merdivenlerden yukarı yükseliyorlardı.

Huysuz bir ses,
“İşte bu harika!”

dedi. “İhtiyacım olan tek şey buydu. Dev yine işi aksatıyor. Bu da benim yine yukarı giderek onu kendine getirmem gerekiyor demek.”

Jessica parmak ucunda, merdivenlerden aşağı inmeye devam etti.

En alt katta, kısa boylu, yuvarlak sakallı bir cüce vardı. Üzerinde parlayan kaya yığınlarının durduğu taşıma bandının önünde küreğine yaslanmıştı. Elindeki büyük

benekli mendille yüzü ve enseşindeki terleri siliyordu.

“Kahretsin, kahretsin!” diye homurdandı. Jessica seslendi. “Bay Pengelly?”

Cüce irkilerek etrafına bakındı ve gözlerini Fener Balığı'nın muhteşem ışığından koruyabilmek için küreğini gözüne siper etti.

“Kapa şu ışığı!” diye bağırdı cüce. “Mağaramda parlak ışıklar

varken işimi yapamam. Ben bir cüceyim, bunu göremiyor musun! Sen de nereden geldin ayrıca?”

“Çatınızdan düştüm,” dedi Jessica Fener Balığı’nı tek eliyle örtmeye çalışarak. “Bir çeşit deprem oldu ve...”

“Deprem mi, yok daha neler? Daha çok çılgınlarımdan yer sarsılmış diyelim istersen. Ve şimdi de taşıyıcı bant çalışmıyor. Kaput. Finito. O işe yaramaz dev yine tembellik yapıyor olmalı. Bu sistemi onun çalıştırması gerekiyordu.”

“Eğer Don Gigantesco’dan bahsediyorsanız,” diye atıldı Jessica. “O gitti. Bir büyü yaptım ve...”

“Ve gitmesine izin mi verdin?” Pengelly bağırdı. “Siz genç cadılar buraya geliyorsunuz, çılgınca büyü-

ler yapıyorsunuz ve benim devlerimi serbest bırakıyorsunuz. Böylece dağım patlıyor ve her yer aydınlanıyor.”

Jessica burnunu kırıştırdı, “Ben sadece bir çift kayıp ayakkabıyı bulmaya çalışıyorum.”

Pengelly ters ters ona baktı ve gürültüyle, benekli mendiline burnunu sildi.

“Ayakkabı mı?” diye sordu sinirle. Botunun çelik topuğuyla, ötekinin üzerindeki çamuru temizliyordu. “Ne tür bir ayakkabı?”

“Tarihi bir çift cadı ayakkabısı. Çalındılar.”

“Buralarda cadı ayakkabısı bulamazsın. Şimdi toz ol buradan.” Küreğini altın yığınının arasına soktu ve onları taşıyıcı bandın üzerine yerleştirmeye devam etti.

“Bir düşünseniz,” diye rica etti Jessica “sizin bildiğiniz, ama çok önemsemediğiniz bir ayrıntı çok önemli olabilir.”

Pengelley altınları banda koymaya devam etti.

Jessica iç çekti, bir çift eski ayakkabı için bunca şeye katlandığına inanamıyordu. “Islak bir mağaranın içindeyim, kusana kadar bir fırlıdak gibi döndürüldüm, bir yarığa düştüm ve büyük ihtimalle bir yerlerimi de kırmışımdır. Saatlerdir hiçbir şey yemedim ve Bayan Strega da ortadan kaybolmuş durumda. Belki de artık süpürgeme atlayıp eve uçmanın vakti gelmiştir.”

Berkeley gelip omzuna kondu ve

tüylü kanadıyla Jessica'nın yanağını okşayarak ona cesaret vermeye çalıştı.

Jessica yeniden denemeye karar verdi. "Çok meşhur bir kâhin bu sırrı senin çözebileceğini düşünüyor."

"Sana Madam Walpurga'nın ayakkabısı hakkında bir şey bilmediğimi söyledim. Şimdi yok ol buradan!"

"Hah-ha!" dedi Jessica, Fener Balığı'nı

Pengelly'nin yüzüne yaklařtırarak, "Ben sana Madam Walpurga'dan bahsetmedim ki hiç!"

"Bahsetmedin mi?" Pengelly gerileyerek ışıktan kaçtı, Jessica onu takip ediyordu.

"Anlat bana, ne biliyorsun?" diye emretti. Sesi hissettiğinden çok daha cesur çıkmıştı.

"Niye anlatacak mışım? Bunun bana ne faydası dokunacak?" diyerek karşı çıktı. Pengelly.

Jessica Fener Balığı'nı cücenin suratına doğru salladı, "Seni bir yarasaya ya da kurtçuğaa çevirebilirim. Dönüřtürme büyülerinde iyiyim, gerçekten. Asalı ya da اساسız, fark etmez."

"Peki, peki tamam!" diye çığlık attı cüce, "Sana her şeyi anlatacağım, yalnız lütfen řu ışığı söndür."

Bölüm Altı

“Bu taraftan gelsen iyi olur.”

Pengelly, homurdanarak onu taş merdivenlerden aşağıya indirdi. Fener Balığı'nı sadece gideceği yeri görmesi için kullanmasına izin verdi. Duvarlardan sular damlıyor,

şıpır şıpır sesler çıkartarak taş basamaklara düşüyorlardı.

“Biz cüceler pek dışarı çıkmayız,” diye anlattı Pengelly. “Gün ışığından hoşlanmıyorum ve Ay ışığının da ondan farkı yok. Yerin altında çalışmaktan, babam ve büyükbabam gibi altın çıkartmaktan hoşlanıyorum. Ama Mugwump... O farklı. Yukarı çıkmaktan hoşlanıyor. Yanlış anlama o bir bahçe cücesi değil, yani o kadar kötü değildir, ama eski eşyaları saklamak gibi bir huyu var.” Sesini iyice alçalttı. “Bir hazine odası vardır.”

“Hazine odası mı?” diye tekrarladı Jessica heyecanla. “Ve Madam Walpurga’nın ayak-kabıllarının orada olduğunu mu düşünüyorsunuz?”

Pengelly homurdandı. “Sadece diyorum ki...” ceplerini karıştırarak buruşmuş bir kâğıt parçası çıkarttı.

“...bunu bir hafta önce yerde buldum.”

Jessica Fener Balığı'nı kâğıda yaklaştırdı ve üzerinde yazılanları okudu:

*Madam Walpurga'nın
Süpürge Savaşları bitiminde,
barış antlaşması imzalanırken
giydiği botlar.*

“İnanamıyorum! Bunu daha önce de gördüm. İlk Ayak Müzesi'ndeki etiket bu? Bana hemen Mugwump'u nerede bulabileceğimi söyle!”

“Benden bu kadar,” dedi Pengelly merdivenin dibinde durarak. “Bundan sonra tek başınasın.”

“Mugwump'un mağarasını iyice araştır,” dedi ve kıs kıs gülererek madenine geri döndü.

Jessica fenerini soldan sağa, sağdan sola ve yukarıdan aşağıya gezdirdi. Eğer burası

bir hazine odasıysa bile Jessica'nın beklediğinden çok daha farklı görünüyordu.

Altın kadehler neredeydi? Ya gümüş kılıçlar? Antika paralarla dolu hazine sandıkları?

Görebildiği kadarıyla her yer üst üste yığılmış siyah çöp torbaları, gazete kâğıtları, kırık bisikletler, bozuk kulaklıklar, saçları dökülmüş oyuncak bebekler, eski kıyafetlerin oluşturduğu tepecikler, boş şişe dolu kasalarla doluydu. Ayrıca kapaksız bir piyano, içi dışına çıkmış bir sürü koltuk, bir dolu kırık bilgisayar ve bir de çarpık tekerlekli bir bebek arabası vardı.

Tam arkasını dönerek Pengelly'i vaktini boşa harcadığı için azarlamaya hazırlanıyordu ki, bir çift çivili botun çıkarttığı sesleri duydu. Bir kız şarkı söylüyordu.

"Ben ikinci el bir cüceyim, ikinci el evim-deyim..."

Şarkı bir anda kesildi. Jessica bir koklama sesi duydu.

“Bir ziyaretçi kokusu alıyorum.”

Mugwump tekerlekli el arabasıyla içeri girdiğinde Jessica da hemen eski bir perdenin arkasına gizlendi. Tıpkı Pengelly’e benziyordu, kısa boylu ve şişmandı, kafasına sivri uçlu bir şapka ve gözlerine kalın camlı bir gözlük takmıştı. Ama onun gibi bir sakallı yoktu ve çatık kaşlı değil, aksine neşeli görünüyordu. Etrafına ışık saçıyordu. Bir çöp torbası yığınının üzerine çıktı ve bir dağ keçisi gibi üzerlerinde zıpladı.

“Haydi ama,” dedi neşeyle, “buralarda bir yerlerde olduğunu biliyorum. Oyun oynamayı bırak! Mugwump Teyze’yi kandıramazsın!”

Jessica perdenin arkasından ona baktı.

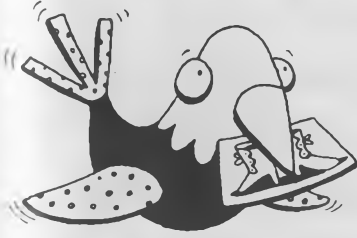
Mugwump zararsız görünüyordu. Ama geçirdiği geceden sonra Jessica kendini

tehlikeye atmamaya karar verdi. Perdenin arkasından seslendi.

“Madam, yani, Mugwump Teyze, gizli barınağınıza izinsiz girdiğim için özür dileirim. Benim adım Jessica ve Cadılar Camiası için çok önemli bir araştırma görevindeyim. Birazdan kuşum Berkeley sizin yanınıza gelecek ve size bir çift ayakkabı resmi gösterecek. Lütfen resme dikkatle bakın ve onlar sizde mi bana söyleyin.”

Fotoğrafı Berkeley'in gagasının arasına sıkıştırarak onu Mugwump'ın yanına yolladı.

"Oh, Tanrım, oh!" dedi Mugwump. "Bu beklenmedik bir sürpriz!" Bir cadı ve maskotu! Geleceğinizi

bilseydim sizlere bir kek yapardım."

Kibarca Berkeley'in gagasından fotoğrafı aldı ve "Ah, evet, elbette. Bunlar bende. Ne kadar da güzeller öyle değil mi! Şu püsküllerinin kalitesine bir bakın. Sanırım saf İtalyan ipeğinden yapılmış. Ve o inci düğmeler... Kesinlikle onlar gerçek istiridye incileri."

Jessica o kadar sinirlenmişti ki perdenin arkasından süpürgesiyle dışarı fırladı ve biraz dengesiz bir şekilde Mugwump'ın yanındaki çöp yığınının üzerine indi.

“Ama o ayakkabılar size ait değil! Onlar tarihi eser! İlk Ayak Derneği’nden başka kimseye faydası dokunmaz!”

Mugwump hayal kırıklığına uğramış gibi görünüyordu. “Ama onları ben buldum.”

“Onları çaldınız!” diye düzeltti Jessica.

Şimdi Mugwump da sinirlenmişti. “Bu kocaman bir yalan! Ben onları Cadılar Toplantı Bahçesi’ndeki çöp tenekesinin içinde buldum.”

Eğildi ve naylon poşetleri karıştırmaya başladı. “İşte buradalar! Adımın lekelenmesine izin vermeyeceğim. Al, senin olabilirler.”

Ve ayakkabıları torbanın içine koyarak Jessica’nın eline tutuşturdu.

Jessica torbaya baktı.

Bu kadar mıydı? Araştırma böylece sona mı ermişti? Ve şu çöp tenekesi hikâyesi de neyin nesiydi?

“Bu ayakkabıları nasıl ya da nereden aldığınızı bilemiyorum, Madam, yani Mugwump Teyze, ama geri verdiğiniz için teşekkür ederim,” dedi Jessica. “Cadılar Camiası sevinçten havalara uçacak. Berkeley ve ben en kısa zamanda ayakkabıları Cadılar Toplantı Bahçesi’ne iade edeceğiz.”

“O kadar da acele etme, genç bayan!” dedi bir ses karanlığın içinden. “Onları ben alacağım.”

Bölüm Yedi

Jessica ve Mugwump korkuyla yerlerinden sıçradılar.

“O da kim?” diye seslendiler.

“Ayakkabıları yere bırakın ve perdenin ar-

kasına geçin. O zaman kimse zarar görmez," dedi ses.

Mugwump ve Jessica donup kalmışlardı.

"Haydi, söylediğimi yapın!" diye emretti ses. "Asalarınıza uzanmayı düşünmeyin bile." Jessica ve Mugwump gerilediler.

Perdenin arkasına girer girmez Jessica parmağını dudaklarına götürerek Mugwump'u tek kelime etmemesi için uyardı.

Sonra süper ötesi lüks pelerinini garantili görünmezlik ayarına getirdi. Sesin kime ait olduğunu görmek için sessizce süpürgesine bindi. Birkaç dakika boyunca hiçbir şey yerinden kımıldamadı. Sonra taş sütunlardan birinin arkasında bir hareketlenme oldu. Pelerinli bir figürün, içinde Madam Walpurga'nın ayakkabıları olan torbaya doğru hızla ilerlediğini gördü. Gizemli kişi eğilip torbayı alırken Jessica sessizce onun üzerinde dolandı.

“Yakaladım seni!” dedi Jessica onu pelerininin tutarak.

“Seni aptal! Beni durduramazsın!” diye bağırdı cadı.

Jessica’yı göremiyor olsa da onu kulağınından yakalayarak çekmeyi başarmıştı.

Jessica dirseğiyle onu iterek, “Ahh!” diye bağırdı.

İkisi de çığlık çığığa devrildiler. Ayakkabı torbasını alabilmek için savaşırlarken Mugwump’ın gazeteleri, boş şişeleri ve piyanosunun tuşları üzerinde yuvarlandılar ve sonra da eski kanepenin üzerine düştüler.

Cadının burun deliklerinden beyaz dumanlar çıkmaya ve tüm bedeni şekil değiştirmeye başladı.

“A-ha!” dedi Jessica. “Eski biçim değiştirme numaralarıyla benden kurtulamazsın.”

Cadı bir duman bulutuna dönüştü, Jessica da hapşırma hissi uyandırıyordu.

Jessica torbaya iyice yapıştı.

Ve sonra cadı hızla akan bir suya dönüşerek Jessica'yı ıslattı.

Jessica parmaklarının donduğunu hissediyordu.

Ve cadı sonra, kanatlarını çırpan bir kuşa dönüştü. Jessi-

ca'yı durmaksızın gıdıklamaya başladı.

Arkalarında Mugwurp inliyordu. Ortalıkta koşuşturuyor, yerlerdeki kablolara

takılıyor ve devrilen kâğıt yığınlarını toparlamaya çalışıyordu.

“Tavuskuşlarının bet ötüşleri adına!” diye bağırdı gizemli cadı. Şekilden şekle giriyordu. “Bu kadarı yeter! Bakalım bu pelerinin altında kim varmış?”

Jessica tek eliyle pelerininin görünmezlik özelliğini kapattı, bir yandan da öteki eliyle Madam Walpurga'nın ayakkabılarını topuk-

larından tutuyordu. Öfkeyle öteki cadıya baktı.

“Ben Jessica, öğrenci cadı. Sen de kimsin?”

“Ben Profesör Cobbleroni, Araştırma Başkanı. Çılgın...”

“Çılgın Ayakkabı Birliği’nden! Heckitty Darling’in rakibi!”

“Evet ta kendisi! Ve bu ayakkabıların bize ait olduğunu iddia ediyorum. Onların Madam Walpurga’nın kuyusunda olduklarını ilk ben keşfettim. Heckitty ne derse desin. Bir oltaya bulmaya gitmiştim. Döndüğümde Heckitty’nin onları çoktan çıkartmış olduğunu gördüm.”

“Aman Tanrım!” dedi Jessica kendi kendine. “Bu doğru olabilir mi acaba?”

“Ama siz de onları çaldınız!”

Profesör Cobbleroni ellerini umursamazca sallayarak. Onları korumak için aldım sadece,” dedi.

Böylece Jessica ayakkabıların içinde olduğu torbayı kapma fırsatı buldu. "Onları çöp kutusuna sakladım, Baştüfettiş'e olanları kendi ağzımla anlatmaya gidiyordum. Ama buna fırsat bulmadan biri alarını devreye soktu ve bir cadı avı başlatıldı. Ben de hemen çöp tenekesinin yanına döndüm. Ama ayakkabılar... kaybolmuştu!"

Profesör Cobbleroni'nin sesi de aynı Hec-kitty Darling'inki gibi titremiřti.

Jessica ona bir mendil uzattı ve Profesör burnunu silerken ona sordu:

"Bana söyler misiniz, Çılgın Ayakkabılar Derneği'nde başka hangi ayakkabılar var?"

Profesör Cobbleroni neşelenerek, "Oh, en iyileri! Uyuyan Güzel'in düğün ayakkabısı, Sindirella'nın cam terliğinin teki, Hansel ve Gretel hikâyesindeki şekerlemeden evi yapan cadının botları. Biliyorsun ki o, eski, demir dişli ve kahvaltıda çocukları yemekten hoşlanan cadıların sonuncusuydu. Ve şansa bak, senin araştırmanı duyup peşine düştükten sonra, dağın kenarında bir devin botlarını buldum."

Jessica burnun kenarına dokundu, "Onlar Don Gigantesco'ya aitler! Büyük ihtimalle onları bulmaya gelecektir. Cadılara hediye vermekten pek de hoşlanan bir deve benze-

miyor. Ama ciddi Profesör, herkesi memnun edecek bir fikrim var!"

Bölüm Sekiz

Bayan Strega ve Jessica ertesi akşam Cadılar Toplantı Bahçesi'ne vardıklarında, en iyi kıyafetlerini, çizgili çoraplarını ve parlak ayakkabılarını giymiş olarak giriş yolunun

iki tarafına dizilmiş cadılar tarafından kapının önünde karşılandılar. Seremoni kıyafetlerini giymiş olan Baştüfettiş büyük, kemerli kapının önünde, kocaman bir yazının altında duruyordu.

Başkanın solunda Heckitty Darling duruyordu. Elinde kocaman, siyah, saten bir yas-

tık taşıyordu. Sağ tarafında duran Profesör Cobbleroni'nin elinde de aynı yastıktan vardı.

Jessica dikkatle, Madam Walburga'nın kaybolan ve yeniden bulunan ayakkabılarını yastıklara yerleştirdi.

Ayakkabıları hâlâ taşımakta olan Heckitty Darling ve Profesör Cobblerony, Jessica'yı dirseklerinden yakaladılar. Onu büyük merdivenlerden üst kata öyle bir hızla çıkardılar ki, Jessica'nın ayakları zar zor yere değiyordu.

Jessica, Bayan Strega arkalarından geliyor mu diye baktı, ama eğitimcisi yukarı akın eden cadı kalabalığı arasında kaybolmuştu.

Efsanevi Yaşlı Kadının Ayakkabısı'nın yanından geçerek bir balo salonu gibi uzun, kilise gibi yüksek tavanlı, bir odaya girdiler. Oda baştan aşağıya ayakkabılarla doluydu.

"Bunlar," dedi Heckitty Darling, Jessica'yı sağa çekerek. "Batının Kötü Cadısı'nın botları!"

“Ama bunlar da,” diye hemen atıldı Profesör Cobbleroni Jessicayı sola çekerek. “Doğunun Kötü Cadısı’na ait kırmızı ayakkabılar; Dorothy, Oz Büyücüsü’nü görmeye gittiğinde ayağında bunlar vardı.”

Ama Heckitty onu bastırdı.

“Ama bu kırmızı pabuçlar yardım sever elfler tarafından yapılmış.”

Profesör Cobbleroni, uzun, sivri uçlu bir botu eline aldı ve “Aziz George ejderhayı

öldürdüğünde bunları giyiyordu. Bana kendi elleriyle verdi," dedi.

Heckitty gözlerini devirerek Jessica'yı çok güzel, taşlı bir terliğe doğru sürükledi.

"Bunlar Şehrazat'a aitti; Binbir Gece Masalları'nı anlatan büyücü kadın. Haydi Cobbleroni bunu da geç bakalım!"

"Bu kadarı yeter!" diye bağırdı Baştüfettiş. "İlk Çılgın Ayakkabı Derneği'nde artık hepimiz beraberiz."

Heckitty ve Profesör Cobbleroni, Baştüfettiş'in uçan salyasından kaçmak için gerilediler.

"Şimdi Jessica eğer izin verirsen..."

Jessica yerlere kadar eğilerek saygı durumunda bulundu ve üzerlerinde Madam Walpurga'nın ayakkabıları bulunan yastıkları uzattı.

Tüm cadılar neşe içindeydi. Baştüfettiş gümüş tören esasını havaya kaldırıp onları

susturana kadar ayaklarını yere vurdular ve süpürgelerini başlarının üzerinde salladılar.

“Bugün,” dedi Baştüfettiş, “mutluluk dolu bir gün. Çünkü Bayan Jessica Diamond’ın Cadılar Camiası’na yapmış olduğu büyük yardımlardan dolayı onaresmi bir cadı ilan edeceğiz. Kendisi sadece Madam Walpurga’nın kayıp ayakkabılarını bulmakla kalmamış ayrıca İlk Ayak Derneği ve Çılgın Ayakkabılar Derneği arasındaki rekabeti de sona erdirmiştir.” Baştüfettiş bir an durdu, Heckitty ve Cobbleroni’ye anlamlı bir şekilde baktı. “Tarihte ilk kez Sindirella’nın cam terlikleri biraraya getirildi ve Batının Kötü Cadısı ile Doğunun Kötü Cadısı’nın botları aynı çatı altında birleşti. Oh, ne kadar mutluluk verici bir gün!”

“Jessica, lütfen buraya gelip mezuniyet hediyesi olan bu kazanı kabul eder misin?”

Jessica sahneden aşağıya, onları izleyen cadılara baktı, hepsi de gülümsüyorlardı.

Ona Çok Amaçlı İyileştirme İksiri hazırlamayı öğreten Dr Krank; görünmezlik pelerini veren, Cadılar Toplantı Bahçesi Tiyatro-

su'ndan Bayan Wigg; Fener Balığı'nı hediye eden eski deniz korsanı, Pelagia... Ve mutluluk içinde ona el sallayan özel misafiri Mugwump Teyze de oradaydı.

Ama Bayan Strega nerelerdeydi? Hem de böyle önemli bir gecede.

Jessica kazanını kabul ederken herkese selam verdi. "Mutluluktan uçuyorum!"

Cadılar alkışlarken, kameraların ışıkları patlıyordu.

Jessica sesini duyurabilmek için yüksek sesle konuştu.

"Şimdi, sizlerin huzurunda, benim için çok özel olan birine teşekkür etmek istiyorum. O olmasaydı, asla gerçek bir cadı olamazdım."

Jessica durduğu yerden, Heckitty Darling ve Profesör Cobbleroni'nin yeniden tartışmaya başladıklarını görebiliyordu.

“Ve bu kişi,” Jessica artık neredeyse bağı-
rıyordu. “dünyadaki en iyi cadı eğitimcisi,
Bayan Strega!”

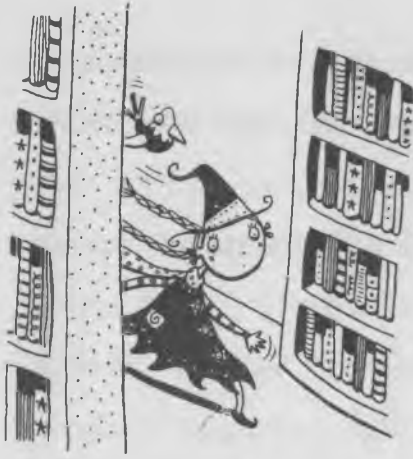
Ne yazık ki sözleri o karmaşanın içinde
duyulmamıştı.

Sonra cadılar Jessica’nın suratına mikro-
fonlar sokmaya başladılar.

“Jessica, bundan sonraki planların neler?
Artık gerçek bir cadı oldun. Kendine iş kur-
mayı düşünüyor musun? Peki ya Hollywo-
od’a ne dersin?”

“Ben daha... Henüz... Düşünmedim...”
Jessica onlardan kaçmayı başarır başarmaz
kütüphaneye koştu ve A’dan Z’ye tüm kori-
dorlara baktı. Bayan Strega orada değildi.

Merdivenin korkuluğundan aşağıya kaya-
rak, örümcek ağı zeminli lobiye geçti. Dışa-
rı çıktı ve yıldızlarla dolu gökyüzüne baktı.
Hiçbir süpürge sürücüsü görünmüyordu.
Bayan Strega da.

“Of, nerede olabilir?”

Yeniden içeri girdi, lobideki ünlü cadı portrelerinin yanından ve alçak bir kapıdan geçerek, Ma-

dam Walpurga'nın Anıt Bahçesi'ne çıktı.

Bahçede kimsecikler yoktu. Tek bir cadı bile kuyudan kovayla su çekmiyor, uğur getirsin diye, Madam Walpurga'nın burnunun ucundaki siğile vurmak için sıra beklemiyordu.

Walpurga'nın, üzerine küçük süpürgeler ve pelerin parçaları asılmış sihirli yabancı akdiken ağacının gölgesi çimenlere düşmüştü.

Jessica burnunu çekti.

Kuyunun arkasından gelen tanıdık bir miyavlama ona cevap verdi. Felicity ve Bayan Strega birden ortaya çıktılar!

“Oh!” diye bağırdı Jessica kollarını Bayan Strega’ya dolayarak. “Beni almadan eve gittiğinizi düşünmüştüm!”

“Göz kırpan kediler ve oyuncu yarasalar adına, Jess! Sensiz eve gidermiyim hiç! Aslında umuyordum ki... Felicity ve ben de bunu konuşuyorduk... Merak ediyoruz da... Tabii belki senin ilgini çekmez... Ama artık gerçek bir cadı olduğuna göre... Sen ve ben...”

“Çırpınan yarasa kanatları adına, Bayan Strega! Tabii ki, sizinle çalışmayı çok isterim!”

Bayan Strega'nın uzun çenesi o kadar çok titriyordu ki, her an ağlayabilirdi.

Berkeley neşeyle öttü ve Felicity miyavlayarak Jessica'nın bacaklarına süründü.

Jessica, yeni kazanını süpürgesinin arkasına yerleştirdikten sonra, “Haydi, takım!” de-

di. "Uçalım! Önce bir Ay Sıçrayışı yapalım, sonra da kendimizi bugüne kadar yapılmış en lezzetli Çıtırdak'la ödüllendirelim! Bu seferki benden!"

Masalcının notu

Eğer bir gün yolunuz ana caddeye düşerse, Jessica'nın cadılık eğitimini aldığı dükkâna bir bakın. Emlakçı ve oyuncakçı dükkânının hemen arasındadır. Vitrin hiç olmadığı kadar dağınık ve tozlu; düzensizce duran ip yu-makları, acil durum fenerleri, fare kapanları ve siyah kazanlarla dolu.

Ama artık gıcırdayan eski dükkân tabelası orada değil.

Çünkü şimdi yeni bir tabela asılı.

